

Sygn. akt IV U 559/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSR del. Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 maja 2014r. w S.

odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 marca 2013 r. Nr (...)

w sprawie Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 559/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 marca 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił Z. P. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie uznał ubezpieczonemu żadnego okresu pracy jako pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że w okresie od 1970 r. do 1980 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) – Zakładzie (...) w W. – Oddział nr (...) w G. na stanowisku monter – elektryk samochodowy, mechanik precyzyjny, elektromonter. W tym czasie faktycznie pracował jako mechanik samochodowy w kanałach. Wskazał, że jego praca polegała na wykonywaniu wszelkich czynności związanych z naprawą w kanałach samochodów 40 – tonowych, koparek, spycharek i innych pojazdów, które były wykorzystywane do prac budowlanych, transportowych w (...). Często ubezpieczony wykonywał pracę w delegacjach, w różnych placówkach (...) na terenie Polski. Wszystkie prace naprawcze były wykonywane wówczas przez niego pod gołym niebem, często bez zadaszenia, ani wiaty. Następnie

ubezpieczony podniósł, iż będąc zatrudnionym w okresie od 05.03.1980-30.09.1994 r. w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) Sp. z o.o. w G. stale wykonywał pracę mechanika samochodowego w kanałach remontowych. Ubezpieczony wskazał, iż naprawiał pracując w kanałach remontowych: samochody 40-tonowe, koparki, spycharki i inne pojazdy, które były wykorzystywane do prac budowlanych i transportowych. W tym przypadku ubezpieczony również wskazał, w dalszej części uzasadnienie, że wszystkie prace naprawcze były wykonywane przez niego pod gołym niebem, często nawet bez zadaszenia, czy wiaty. Odwołujący się podniósł, iż w wymienionych zakładach pracy jego praca powinna być zaliczona do pracy w warunkach szczególnych (odwołanie k.2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **Z. P.** w dniu (...)r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 22 lutego 2012 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 28 marca 2013 r. organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 30 lat, 11 miesięcy i 13 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 30 lat, 4 miesiące i 3 dni, a okresy nieskładkowe 7 miesięcy i 10 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w żadnym wymiarze. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 28 marca 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 28.03.2013r. k.16 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Z. P. w okresie od 28 października 1970 r. do 29 lutego 1980 r. pracował w (...) Przedsiębiorstwa (...) w G. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych (świadcstwo pracy k.52 akt osobowych). Wymieniony został przed przyjęciem do pracy przeszkolony w zakresie ogólnych zasad bhp obowiązujących na stanowisku elektryka samochodowego (k.10 akt osobowych), a następnie przyjęty do pracy dnia 28 października 1970 r. na stanowisko elektryka samochodowego (przyjęcie do pracy k.17 akt osobowych). Z dniem 01.01.1972 r. pracodawca zmienił ubezpieczonemu stanowisko pracy z elektromontera samochodowego na ślusarza-elektromontera samochodowego (k.27 akt osobowych). Następnie ubezpieczony w okresie od 24 kwietnia 1972 r. do 11 kwietnia 1974 r. odbył zasadniczą służbę wojskową i po jej zakończeniu dnia 30 kwietnia 1974 r. ubezpieczony złożył podanie o przyjęcie go ponownie do pracy na stanowisko zajmowane przed powołaniem do odbycia zasadniczej służby wojskowej (k.32 akt osobowych), na co pracodawca wyraził zgodę (k.34 akt osobowych). Dnia 6 czerwca 1975 r. ubezpieczony złożył wniosek do pracodawcy o zmianę mu stanowiska pracy na stanowisko mechanika precyzyjnego – elektromontera, wskazując że oprócz napraw instalacji elektrycznych wykonuje inne prace naprawcze przy samochodach o dużym stopniu trudności (pismo k.41 akt osobowych). Z dniem 01 maja 1975 r. ubezpieczony przeniesiony został na stanowisko mechanika precyzyjnego – elektromontera (angaż k.42 akt osobowych). Okresowe badania lekarskie dotyczyły zdolności do pracy ubezpieczonego na stanowisku elektromontera (k.46 akt osobowych). Powyższe przedsiębiorstwo zajmowało się wykonaniem dużych projektów kolejowych na terenie całej Polski. W trakcie procesu ubezpieczony twierdził, że faktycznie w okresie w/w zatrudnienia wykonywał pracę mechanika samochodów ciężarowych 40-tonowych, spychacze, koparki. Ubezpieczony często wyjeżdżał w delegacje, które trwały w zależności od potrzeb: miesiąc, dwa tygodnie, kilka dni. W delegacjach ubezpieczony w terenie naprawiał sprzęt budowlany i transportowy bezpośrednio na budowach, nie było tam warsztatów samochodowych, a tym bardziej kanałów, naprawy odbywały się pod „gołym niebem”, czasami były prowizoryczne wiaty (zeznania świadków: R. K. k. 22, J. R. (1) k. 22v). Ubezpieczony na bazie pracował w wymiarze ok. 50% całego okresu zatrudnienia a drugie 50% w delegacjach (zeznania ubezpieczonego k. 59).

W okresie od 05.03.1980 r. do 30.09.1994 r. ubezpieczony w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) Spółka z o.o. w G. na stanowisku kierowcy-mechanika (świadcstwo pracy – akta osobowe ubezpieczonego z tej firmy). Z akt osobowych wynika, iż ubezpieczony pracował jako kierowca i sam składał

podanie o przyjęcie go do pracy na stanowisku kierowcy (zmiany stawki wynagradzania, zmiany angaży, podanie z dnia 30.01.1981 r.). Od dnia 01.05.1982 r. ubezpieczonemu powierzono obowiązki kierowcy. Od dnia 01.12.1987 r. powierzone mu zostały obowiązki kierowcy F. (...). W aktach osobowych ubezpieczonego znajduje się umowa między ubezpieczonym i pracodawcą o wykonywanie czynności dodatkowych przez ubezpieczonego jako kierowcy samochodu marki Ż. (umowa – akta osobowe). W Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) Sp. z o.o. w G. ubezpieczony był kierowca pogotowia technicznego, jeździł samochodem ciężarowym marki S. na budowy w związku z awariami sprzętu i tam jako mechanik wykonywał naprawy sprzętu ciężkiego. Przedsiębiorstwo (...) było firmą budowlaną, która zajmowała się budowaniem bloków w G., S., W.. Firma w początkowym okresie zatrudnienia ubezpieczonego nie miała warsztatu, gdzie naprawy mogłyby być wykonywane z wykorzystaniem kanału remontowego. Na placu zakładu był kanał najazdowy, gdzie ubezpieczony wykonywał naprawy sprzętu np. żurawi, koparek, samochodów ciężarowych na bazie. Hangar na bazie, w którym zorganizowany został warsztat powstał pod koniec zatrudnienia ubezpieczonego. Pracując w tej firmie ubezpieczony jeździł po różnych budowach i naprawiał sprzęt na miejscu. W związku z trudnymi warunkami na budowach ubezpieczony zmuszony był kłaść się pod pojazdy na gołej ziemi, bowiem naprawy wymagały położenia się pod uszkodzony sprzęt. Większość czasu pracy ubezpieczony spędzał wykonując naprawy sprzętu budowlanego na budowach (zeznania świadków: L. B. k.21-21v, J. R. (2) k.21v-22, zeznania ubezpieczonego k.60).

W okresie od 05.10.1994 r. do 07.08.1995 r. ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca-mechanik u S. S. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)S. S. (2) w P.. Zakład pracy nie był wyposażony w kanał remontowy (umowa o pracę, świadectwo pracy k.2-3 akt osobowych, zeznania ubezpieczonego k.60).

W okresie od 21.08.1995 r. do 20.09.1995 r. pracował jako elektryk samochodowy w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w P. (świadectwo pracy -akta osobowe z tej firmy). Ubezpieczony w tej formie zajmował się naprawą tirów i elektryką w tych pojazdach. Naprawy były wykonywane na powietrzu, wówczas firma nie dysponowała warsztatem z kanałem remontowym (zeznania ubezpieczonego k.60).

W okresie od 21.09.1995 r. do 30.09.1996 r. ubezpieczony w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w (...) s.c. (...), A. P. na stanowisku elektryka samochodowego (świadectwo pracy k. 18 akt organu rentowego).

W okresie od 01.10.1996 r. do 03.04.1998 r. był pracownikiem (...)M. Z., T. R. i był zatrudniony na stanowisku elektryka samochodowego (świadectwo pracy k. 22 akt organu rentowego). Wymienione ostatnie trzy firmy były ze sobą powiązane i ubezpieczony wykonywał w nich taką samą pracę zajmował się naprawą tirów. Dopiero na rok – pół roku przed zakończeniem przez ubezpieczonego pracy w tych firmach ubezpieczony zeznał, że wybudowano kanał remontowy (zeznania ubezpieczonego k.60).

Następnie od 27.04.1998 r. do 19.03.1999 r. ubezpieczony pracował w (...) Sp. z o.o. (...) V. w P. na stanowisku mechanika – elektryka. Ubezpieczony pracował w wymienionym przedsiębiorstwie krótko do 22.06.1998 r., bowiem w dniu 23.06.1998 r. uległ wypadkowi przy pracy i do końca zatrudnienia przebywał na zwolnieniu lekarskim (k.27-29 akt organu rentowego i świadectwo pracy k.11 akt organu rentowego załączone do wniosku o emeryturę, zeznania ubezpieczonego k.60).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, nie pozostaje w stosunku pracy (okoliczności niesporne, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę -k.1v-2 akt emerytalnych ubezpieczonego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. P. okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym

w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 15.10.2012 r. oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, bowiem stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę mechanika przy naprawie pojazdów mechanicznych i prace te wykonywał w kanałach remontowych będąc zatrudnionym w okresie od dnia 28 października 1970 r. do 29 lutego 1980 r. w (...) Przedsiębiorstwa (...) w G., a następnie w okresie od 05.03.1980 r. do 30.09.1994 r. w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) Spółka z o.o. w G..

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe nie dało podstawy do ustalenia, że faktycznie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w wymienionych okresach zatrudnienia wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych lub szynowych (wykaz A dziale XIV poz.16 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze). Jak wynika z zeznań świadków: R. K., J. R. (1) praca ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwa (...) w G. polegała w głównej mierze na wyjazdach w delegacje do napraw sprzętu ciężkiego bezpośrednio na budowach, gdzie te naprawy były wykonywane na powietrzu, gdzie nie było warsztatów wyposażonych w kanały remontowe. Niewątpliwie praca ubezpieczonego, który bez względu na warunki panujące na budowach musiał sobie poradzić, kładąc się pod sprzęt w celu jego naprawy nie była łatwa, ale nie była to praca w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. Sam ubezpieczony będąc przesłuchany w charakterze stron przyznał, że 50% jego czasu pracy w okresie zatrudnienia w wymienionej firmie to były wyjazdy w delegacje i wykonywanie napraw pod tzw. „gołym niebem”. Podobna sytuacja miała miejsce w okresie zatrudnienia ubezpieczonego w okresie od 05.03.1980 r. do 30.09.1994 r. w Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) Spółka z o.o. w G.. Z zeznań świadków: L. B., J. R. (2) i samego ubezpieczonego wynika, że ze względu na ciężar i gabaryty sprzętu budowlanego jego naprawy były wykonywane przede wszystkim na budowach, których przedsiębiorstwo prowadziło kilka np. w G., S., W.. Praca ubezpieczonego polegała na przyjechaniu pogotowiem technicznym na budowę, gdzie zgłoszono awarię sprzętu i wykonanie naprawy na miejscu, gdzie bez wątpienia nie było kanału remontowego. Ze względu na powyższe nie można uznać, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze wykonywał pracę mechanika pracując w kanałach naprawczych. Dodatkowo należy również zauważyć mając na uwadze zeznania świadka L. B., że Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. w G. dopiero pod koniec okresu jego zatrudnienia w tej firmie (rok 1995-1996) miał dopiero warsztat naprawczy z kanałem remontowym, a do tego czasu naprawy odbywały się na placu, gdzie był kanał najazdowy. Należy także mieć na uwadze, że jeżeli nawet sprzęt ciężki był sprowadzany na bazę z budowy to ze względu na swoje rozmiary nie mógł być wprowadzony do warsztatu, tylko naprawa musiała być wykonana na zewnątrz, bo sprzęt się nie mieścił w warsztacie.

Podsumowując praca ubezpieczonego w/w zakładach pracy nie była pracą w warunkach szczególnych, bowiem zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do ustalenia, aby ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Ponad okresy zatrudnienia wskazane przez ubezpieczonego Sąd ustalał również na czym polegała praca ubezpieczonego w pozostałych zakładach pracy za okres jego zatrudnienia od 05.10.1994 r. do 31.12.1998 r. w zakładach pracy wymienionych w stanie faktycznym. Zebrany w sprawie materiał dowody nie dał podstaw aby jakkolwiek okres zatrudnienia w wymienionym okresie uznać za pracę w warunkach szczególnych. Sam ubezpieczony przesłuchany w charakterze strony zeznał, że u pracodawców: (...) Wytwarzanie Ciśnieniowych (...) S. S. (2) w P., Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w P., (...) s.c. (...), A. P., T.M. (...) s.c. M. Z., T. R., (...) Sp. z o.o. (...) V. w P. nie wykonywał prac naprawczych w kanałach remontowych, bo takich kanałów nie było, ewentualnie sam wykopywał sobie dołki (do nie może być uznane za kanał remontowy). Według zeznań ubezpieczonego w (...) s.c. M. Z., T. R., kanał remontowy powstał na pół roku może rok przed jego odejściem z pracy, co jednak nie zostało udowodnione przez ubezpieczonego.

Podsumowując ubezpieczony nie udowodnił stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat, wobec czego nie spełnia przesłanek do przyznania mu emerytury w warunkach szczególnych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.